

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L
84:1 - 57**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

Man tror jag inte precis, att jag behöver författa något mer på bokens utseende eller fördraget i kladd, men de två sista kapitlen behöva en grundlig bearbetning, inu de blir presentabla, och jag tycker att detta är mer avsträngande nästan än att skriva nytt. Om några dagar skall jag väl vara färdig i alla fall, det är på tiden.

Tack för de små piltorna, det var mycket söt och dig, jag tror nästan som du, att det hela är överanstrengning och nervositet. När jag blir färdig, tänker jag en hel dag ligga och låta mig på min schaislang, det skall bli en njutning.

Jag tror, att Selander skulle ha blivit en stor man om han inte vore så uvis. När jag ser "det lyckade vol-resultatet" i tidningen så tänker jag på, att detta måste vara hans begränsning. Och därför gripes han sig inte alls med den saken nu så den är ny och populär. Till värden han det ha kommit så mycket annat utellam. Stormyrstörser kommer aldrig att gå norrut i Norge eller annorstädes, för när sista akten blir riktig, men hur den detta skall bli, det vet inte jag. Amors är jag visst så glad åt att den blir spelad, men jag tror inte på framgången, den har aldrig haft publiktycke.

Att engagera Hedqvist tycker jag var en bristig idé av dig, men det måste väl förfalla, då han inte har mer än en månad ledig. Det kan nog också tänkas, att Blichensberg blir en bättre sakt än Rasén. Han har fler strängar på lyran. Jag vet inte om Hedqvist gjorde allt rätt, men han spelte con amore. Han föreföll att vara så lycklig över att vara denna brudspöke, han trivedes nämligen med det han hade ett säga och göra att han drag publik med sig. Han spelade i samma väg

såsom Forsell, där han tycker om en roll. Han är
inte heller fullkammig, men man njuter med ho-
nom öfver att han får spela en sådane härlig roll
som Don Juan eller Eugen Onegin.

Da det nu, att jag inte kan fara ner till Danmark
och generalrepetera, för akademiskens skull, annars
vare det nog skäl.

Ja, jag läste den där artikeln om vad Tyskland
vill med mycket blivande händer. Jag tyckte, att
han hade rätt där, att något ord på Pruzet inte är
att hoppas församla folket bringas till nåden förtrövelse, att
de tvunga sin regering att ge vilka. Klungor och post
kan man att bli våra prediktörer. Tror du inte på
med? Och likaså tyckte jag, att Tyskerna gjorde talat om
de inte ville i ~~Bysslans~~ pruzens nationer. Och jag hop-
par att de avstår från Traktat på Belgien med det svåraste
för det Pruzen de aldrig att Pruzen behålla. De där
planerna med Polen och Finland tror jag inte på. När man
ser Rysslands maktutveckling nu, så kan man inte
göra sig sådana drömmar. Jag menar för min del,
att om Tyskland får behålla sitt nuvarande maktin-
stånd kan det vara sig som segrare. Krigets
resultat Pruzen att bli mycket små vad land av-
trädelse beträffar. Men jag skulle inte säga. Jag
tror nu, att de allierade skulle segra genom Rysslands hjälp
men det kan ju hända, att Ryssland får ett skäta
i arken, så att det blir mindre maktstärks kraf-
tigt än nu.

Årskrade, jag minnar att jag måste skriva. Jag
är så hemskt trött. Förlåt! Ta till för det långa
brevet!

Din Selma.